

În teza de doctorat în științe istorice a domnului Leontin Stoica-„Serviciul sanitar al armatei române în perioada 1914-1919”, Chișinău, 2012 este citată lucrarea dlui. Constantin Kirîțescu care aprecia că dacă colaborarea cu personalul medical al războinilor a fost excelentă, în schimb cu personalul sanitar rusesc a fost dezastruoasă cu referire la epidemia de tifos exantematic din primele luni ale anului 1917 (pag. 18). Aceeași situație și în Dobrogea în toamna anului 1916 (lucrarea citată, pag. 22), unde comportamentul ofițerilor ruși de sub comanda lui Andrei Zaionciovski este descrisă ca frizând iraționalul. La paginile 25-26 scrie, cităm: „Pentru antantofili, încercarea de redobândire a Basarabiei nu părea avea sorți de izbândă pe termen lung, dată fiind capacitatea de refacere a Rusiei. Germanofiliile le replicau, susținând nu fără temei, că Rusia rămâne oricum un pericol real pentru România și acest pericol nu poate fi diminuat ajutând Rusia să preia controlul asupra strâmtorilor”. La pagina 28 scrie despre misiunile militare după februarie 1915 de pe lângă Franța, Marea Britanie, Elveția, SUA, Japonia și Rusia, pentru procurarea de armament, muniție, dar și de medicamente și materiale sanitare.

La pagina 39 scrie despre dificultățile de aprovizionare din Rusia în noiembrie 1917 a trei milioane de metri de tifon higroscopic, pentru care guvernul rus nu dorea să dea autorizație. În final s-a obținut, dar livrându-se în termen de un an și nu toată cantitatea solicitată. Dar în general, materialele sanitare proveneau din Italia și Elveția. Luându-se în calcul un atac dinspre Bulgaria (ceea ce s-a și întâmplat) au fost evacuați bulgarii dobrogeni în condiții improprii în Moldova (afectată major epidemic), unde deportații nu au fost feriți de boală..

Turtucaia cădea la 24 august/06 septembrie, numărul militarilor români scoși din luptă fiind de peste 25.000, majoritatea prizonieri. La pagina 43 scrie că numărul personalului medical mobilizat în august 1916 era de 1929 de cadre, dar necesarul era de cca. 4.000 de cadre. În plus, în Dobrogea explodaseră focarele epidemice, iar aliații ruși nu cooperau absolut deloc (pagina 51). La Cobadin era o divizie rusă, iar la Cocargea o divizie sârbească (pagina 52). Două trenuri sanitare permanente au fost predate rușilor pentru evacuarea răniților în septembrie 1916, existând peste 3.000 de răniți români și ruși. La evacuare au participat și șleपुरi sanitare, deoarece gările Fetești și Cernavodă erau supra-aglomerate (ceea ce a dus la

Colaborarea anti-epidemică a medicilor militari între ideal și dezastru

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Miercuri, 22 Decembrie 2021 09:33 -

schimbarea comandanților de gară pagina 54). Numărul total de morți și răniți în Dobrogea a fost estimat la cca. 51.000, la care adăugăm cca. 40.000 de prizonieri capturați de către inamic (majoritatea în dezastrul major de la Turtucaia pagina 55). Pe lângă tifos exantematic, au apărut și cazuri de dizenterie. A fost desemnat medicul igienist Ioan Cantacuzino să inspercteze, care verificase anterior focarele de holeră de pe Valea Prahovei. O situație medicală dificilă atunci și acum.

Dar acum avem o speranță. În Bretagne, Franța virusulepidemic prezntă multe mutații (circa nouă). Ne vor permite rârâiții să îl studiem pentru un eventual vaccin sau ne va studia virusul pe noi ?

Scris pro-bono douăzecișidoi noiembrie 2021, trimis la sighet-online, cu foarte ușoare revizii în aceeași dată.

Scris de Gheorghița N. Dobre și Valentin-Claudiu I. Dobre din surse scrise și internet